

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Ecce homo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

lius, & ipsi gloriosius erit: neque interim deerit eis auxilio suo, ut amore sui possint omnia sustinere. Non ergo fidant sibi ipsis, neque Deo diffidant.

ECCE HOMO.

I.

Pilatus eum populo proponit, ut ad misericordiam moveat.

1022. 19. 4.

NEQUE hinc finis injuriarum. Pilatus abruptâ militum insolentiâ, Christum ad se vocatum, ac tam crudeliter habitum conspicatus, cohorrui primùm; deinde ratus id ipsum suo proposito, eum liberandi, fore idoneum, statuit eum populo spectandum exhibere, nihil dubitans tam miserabili specie vel saxa commovenda ad misericordiam: ideo dixit: *Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam*: & eo jam producto cum spinea corona & purpureo vestimento, ait: *Ecce homo*. Videte, an hinc talis regnum possit affectare, an seditionem concitare: quis enim ab eo poterit deludi? quis aliquid ab eo timere, vel sperare? sed & pro his, de quibus accusatur, quæ major exigi pœna? Quæ tametsi bono, ut apparet, animo dicta essent, nihilominus Christo magnæ confusionis causa fuerunt, sic proponi populo, in quo & inimici ejus fuerunt, & amici forsitan etiam, præsertim sanctissima Mater, à qua credibile est, eum nunc primò conspectum; quanto ejus & Filii propter ipsam dolore, quis dicat? dissimulabat eam tamen, oculis consuetâ modestiâ demissis, imperturbata serenitate vultus, admirabili cum patientia & mansuetudine. Quæ omnia confirmabant Pilatum in persuasionem ejus innocentiam, ut etiam infensissimum quemque ad pietatem flecti posse censeret.

II. Habent hinc animæ, in quo se occupent, & unde hauriant magna bona. Quidam huc referunt illa Cantici: *Egre dimini & videte filie Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, & in die letitie cordis ejus*. Quia Synagoga, è qua natus est, has ei spinas imposuit; ipse verò immemor crudelitatis, quæ erga se usa est, contentus qualicumque coronâ cum lætitia sui cordis celebravit hunc diem, quo patiendo & moriendo sibi emit sanguine suo animas, ac desponsavit unione chari-

charitatis perpetuæ; dotans eas regno æterno, & apertis thesauris divitiarum suarum, celebravit hoc nuptiale Festum, omnibus sine discrimine & mensura offerens è suis bonis, quantum quisque vellet. Intuentes hunc sponsu animæ, captæ ejus amore, inveniunt quidquid desiderare possunt in hac vita, quæ nec lingua dicere, neque oculus videre, neque mens concipere, sed solus amor potest sentire ex parte.

III. Alii præclaros sensus inveniunt in his verbis: Ecce homo: quæ licet Pilatus protulerit animo Dominum liberandi à morte; pii tamen accipiunt ea, velut ex ore Patris æterni, qui exhibens humano generi Unigenitum suum ita exceptum pro nobis, dicat: Ecce homo, de quo dixeram: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui; ipsum audite.* Ecce, in hoc tibi do Patrem, Amicum, Socium, Pastorem, Pascua, Viam, Veritatem & Vitam: quidquid habeo, hoc tu potes sperare. Ideo tibi remittam, te recipiam, te donabo gloriâ meâ. Dilata homo, cor tuum: noli esse parcus, qui tibi dat hunc hominem, filium suum, quid poterit tibi negare? *Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?* Aspice, ô peccator! hunc hominem, & da mihi rationem, cur me non ames, non mihi servias, & quo te excuses, ne damneris? Par esset, ut tu creatura mea incipias amare me, & obliges me ad amandum te: sed quia incuriam tuam vides, aspice hunc hominem, & diligenter considera, quid amore tui fecerim, ut lucrarer te. Non pereas, peccator, cum tali Redemptore, quem tibi do: amplectere illum, juxta illum tua institue, & quoties libet, mihi eum offer pro te, cum amore & fide: propter illum nihil tibi negabo, quod necessarium erit.

IV. Accipiunt eadem verba, velut ab ipso Christo dicente: *Ecce homo.* Aspice me, & vide, quid velis: dilata desideria tua, quia pro te sum apertus, & affluo lachrimis. *Tua sunt ista tormenta: tuus hic sanguis; tua hæc persona, & hæc vita. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis; & ego reficiam vos.* Intra per has plagas, & collige tibi bona, quæ reperies in isto corde. Conspice te in hoc speculo: agnosce malitiam tuam, & vide-

Ioan. 5. 7. bis, quos mihi dolores attulerit, & allatura sit tibi. Jam non potes dicere in ulla necessitate tua: *Hominem non habeo.* Ecce me! non me fugias. Quid potui facere pro te, quod non fecerim? Si vis amplius, pete, faciam, etiamsi non me velis in cruce: considera me à capite usque ad calcem, & videbis, quòd totus sim tuus, occupatus tuo servitio. *IESVS cupit esse nos-ster.* Quid habes magis tuum quàm me? Quis melius veritatem te docet? quis magis amat? quis plus tibi servit? in quo certiores habes amicitiam? cur igitur me aspernas, & dimittis meam suavem conversationem propter tuas voluptates & peccata? ô homo, jam hîc me habes: cave ne perdas me ac te; quia nusquam alibi reperies, quidquid necessarium tibi erit, nisi in me.

Psal. 2. 9. V. Potest etiam quis hæc verba dicere Christo de seipso; Ecce homo, ecce peccator, pro quo hæc pateris. Ecce homo, qui nihil servat eorum, quæ tibi promittit. *Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum; sed speravit in multitudine divitiarum suarum, & prevaluit in vanitate sua:* ideo sum tam miserabilis in tuo conspectu, sicut vides. Et sic licebit his verbis uti coram Domino, se accusando, offerendo, devovendo in ejus amorem & obsequia. Multum enim valet apud Deum bonum desiderium continuatum, & sæpius repetitum: & expedit consuescere, ut, quoties Deo te sistis, valde humiliaris, & confundaris in ejus præsentia, & quidquid consideraveris, convertas in humiliationem propriam: quæ est via securior ad meliorem cognitionem Dei, & accipiendam gratiam, quæ fuerit necessaria.

E X E R C I T I U M

De Regno Christi.

I.

Silentium Domini irriter opprobria. Omnis igitur humana pietas erga te, mi bone Jesu, exaruit? quæ res, etiam rationis expertis non tangitur compassione; si videat aliquem laceratum sicut te? tibi soli induruerunt humana viscera: non verentur conspuere sanctissimam faciem tuam, percutere genas, ludificari te pro stulto, & ut fictitium Regem armare te cannâ & purpurâ; per sarcasum adorare te, clamore, saltu, gestibus deridentes, & eadem arundine percutientes caput spinis